

BETÆNKNING

afgivet af

Lovudvalget

vedrørende

**EM 2018/19: Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Grønlands Selvstyre tilslutter sig
udkast til Forslag til Lov om ændring af kriminallov for Grønland
(Seksualforbrydelser m.v.)**

Afgivet til forslagets 2. behandling

Lovudvalget har under behandlingen bestået af:

Inatsisartutmedlem Anders Olsen, Siumut, formand
Inatsisartutmedlem Sofia Geisler, Inuit Ataqatigiit, næstformand
Inatsisartutmedlem Aleqa Hammond, Nunatta Qitornai
Inatsisartutmedlem Justus Hansen, Demokraterne
Inatsisartutmedlem Stine Egede, Inuit Ataqatigiit

1. Om forslagets baggrund

Lovforslaget har til formål at opdatere kriminallovens bestemmelser om seksualforbrydelser, set i forhold til gennemførte ændringer af straffeloven.

Det drejer sig om ændringer, som i Danmark blev vedtaget i 2013¹ på baggrund af Straffelovrådets betænkning nr. 1534/2012.

Lovforslaget indarbejder tillige visse straffelovs-ændringer, som blev vedtaget i 2009² med henblik på at muliggøre dansk ratifikation af Europarådets konvention om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug.

¹ Lov nr. 633 af 12. juni 2013

2. Om den del af forslaget, som indarbejder 2009-ændringen af straffeloven: ændringer, som havde til formål at muliggøre dansk ratifikation af Europarådets konvention om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug.

Straffeloven blev i 2009 ændret med henblik på at muliggøre Danmarks ratifikation af Europarådets konvention om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug.

Det fremgår af konventionen, at dens hovedformål er at forebygge og bekæmpe seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug af børn, at beskytte de rettigheder, der er tillagt børneofre for seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug, og at fremme det nationale og internationale samarbejde mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug af børn.

”Børn” skal i konventionen forstås som personer under 18 år.

Konventionens indhold er nærmere beskrevet i bilag 1 til denne betænkning.

Straffelovsændringen indebar for det første, at straffelovens bestemmelse³ om besiddelse af børnepornografisk materiale blev udvidet til også at omfatte tilfælde, hvor en person forsætligt skaffer sig adgang til børnepornografisk materiale på internettet mv., selv om materialet ikke lagres f.eks. på den pågældendes computer, og selv om der ikke betales vederlag for at få adgang til materialet.

Straffelovsændringen indebar for det andet, at der i straffeloven blev indsat en ny bestemmelse,⁴ som gjorde det strafbart at rekruttere eller i øvrigt medvirke til eller udnytte, at en person under 18 år deltager i en forestilling med pornografisk optræden, f.eks. striptease. Bestemmelsen gjorde det endvidere strafbart at overvære sådanne forestillinger som tilskuere.

Det foreliggende forslag indebærer, at tilsvarende ændringer indarbejdes i kriminalloven for Grønland, jf. lovforslagets § 1, nr. 14 og nr. 18.

Det fremhæves i lovbemærkningerne til det foreliggende lovforslag, at indførelse af disse to bestemmelser udgør en forudsætning for, at Grønland kan tiltræde Europarådets konvention om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug på et senere tidspunkt, såfremt dette måtte blive aktuelt.

² Lov nr. 319 af 28. april 2009

³ § 235, stk. 2

⁴ § 235 a

For så vidt angår forslaget bestemmelse om udvidelse af forbuddet mod besiddelse af børnepornografisk materiale til også at omfatte tilfælde, hvor en person forsætligt skaffer sig adgang til børnepornografisk materiale på internettet mv., uden at betale herfor og uden at lagre materialet, er denne oplysning dog ikke korrekt.

Det fremgår således af konventionens artikel 20, at en stat har mulighed for helt eller delvis at tage forbehold over for forpligtelsen til at gøre det strafbart bevidst at skaffe sig adgang til børnepornografi gennem informations- og kommunikationsteknologi.

Hertil kan føjes, at indførelse af de nævnte bestemmelser ikke nødvendigvis udgør en tilstrækkelig forudsætning for, at Grønland kan tiltræde Europaråds-konventionen.

Det vil være en forudsætning for Grønlands tiltrædelse af konventionen, at den for Grønland gældende lovgivning lever op til konventionens krav.

Der er – så vidt vides – ikke på noget tidspunkt foretaget en vurdering af, hvorvidt dette er tilfældet.

Umiddelbart fremstår det tvivlsomt, om en eventuel tiltrædelse af konventionen vil indebære nogen væsentlig styrkelse af den retsbeskyttelse, som børn i Grønland har mod seksuelt misbrug.

Tiltrædelse af konventioner af den pågældende karakter vil imidlertid kunne sende et signal til det internationale samfund, såvel som til den grønlandske befolkning, om, at Grønland støtter og deltager i de internationale bestræbelser på at fremme og beskytte børns rettigheder og bekæmpe seksuelle overgreb mod børn.

Opmærksomheden henledes dog i den forbindelse på, at Grønland i forvejen har tiltrådt FN-børnekonventionens frivillige tillægsprotokol vedr. salg af børn, børneprostitution og børnepornografi. Beslutningen herom blev truffet af Inatsisartut under forårssamlingen 2007, og blev (ved ophævelse af forbeholdet for Grønland) effektueret af Danmark i oktober 2016.

3. Om den del af forslaget, som indarbejder 2013-ændringen af straffeloven (ændringer på baggrund af Straffelovrådets betænkning nr. 1534/2012).

Lovforslaget indeholder følgende hovedelementer:

Seksuelt forhold til slægtninge

Kriminallovens § 74 forbyder at have sex med en (biologisk) slægtning i nedstigende linje eller med sin bror eller søster.

Kriminallovens § 80, stk. 2, forbyder (bl.a.) at have sex med sit adoptivbarn, stedbarn eller plejebarn, hvis adoptivbarnet, stedbarnet eller plejebarnet er under 18 år.

Forslaget indebærer, at forbuddet i kriminallovens § 74 mod sex med biologiske slægtninge udvides til også at omfatte adopterede slægtninge i nedstigende linje.

I konsekvens heraf indebærer forslaget endvidere, at henvisningen til adoptivbørn udgår af den gældende bestemmelse om sex med adoptivbørn, stedbørn, plejebørn mv. under 18 år i kriminallovens § 80, stk. 2.

At sex med et adoptivbarn efter forslaget fremover omfattes af § 74 fremfor § 80, stk. 2, indebærer, at det ikke længere vil være lovligt at have et seksuelt forhold til et voksent adoptivbarn.

Opnåelse af sex gennem udnyttelse af hjælpeløs tilstand, sindssygdom eller mental retardering, eller gennem groft misbrug af arbejdsmæssig eller økonomisk afhængighed
Kriminallovens § 77, stk. 1, nr. 2, indeholder et forbud mod *uden for ægteskab* at skaffe sig sex med en person, der – f.eks. som følge af kraftig beruselse - befinder sig i en tilstand, hvor den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen.

Kriminallovens § 78, stk. 1, indeholder et forbud mod *uden for ægteskab* at udnytte en persons sindssygdom eller mentale retardering til at skaffe sig sex med den pågældende.

Endelig indeholder kriminallovens § 78, stk. 2, et forbud mod *uden for ægteskab* at skaffe sig sex med en person gennem groft misbrug af den pågældendes tjenstlige eller økonomiske afhængighed.

Forslaget indebærer en udvidelse af de nævnte forbud, således at disse også omfatter forhold mellem ægtefæller.

Ægtefælle-undtagelserne må antageligt også her i landet i dag forekomme de fleste at være et utidssvarende levn fra tidligere tiders opfattelse af ægteskabet, og af de gensidige forpligtelser mellem ægtefæller. Undtagelserne har således også inden for de seneste år været genstand for opmærksomhed (og kritik) fra politisk side⁵.

For så vidt angår bestemmelsen i kriminallovens § 78, stk. 2, indebærer forslaget yderligere, at forbuddet mod at skaffe sig sex med en person gennem groft misbrug af den pågældendes tjenstlige eller økonomiske afhængighed udvides til også at omfatte *behandlings- eller plejemæssig afhængighed*.

⁵ § 37-spørgsmål nr. 106/2013, nr. 191/2013, nr. 199/2013, samt nr. 234/2015, alle med tilhørende besvarelse.

Sex mellem ansatte og institutionsbeboere samt frihedsberøvede m.v.

Kriminallovens § 78, stk. 3, indeholder et forbud mod, at ansatte eller tilsynsførende ved børne- og ungdomshjem, psykiatrisk hospital eller lignende har sex med beboere på den pågældende institution.

Forslaget indebærer en udvidelse af bestemmelsen, således at den tillige omfatter frihedsberøvede i politiets varetægt, indsatte i kriminalforsorgens institutioner, ligesom det præciseres at også beboere på døgninstitutioner for personer med vidtgående handicap er omfattet.

Lovudvalget har noteret sig, at Kriminalforsorgen i Grønland i et høringssvar har opfordret til, at bestemmelsen udvides til også at omfatte prøveløsladte, som er underlagt tilsyn af Kriminalforsorgen i Frihed. Kriminalforsorgen i Grønland finder det således problematisk, hvis ansatte ved Kriminalforsorgen i Frihed lovligt kan have en seksuel relation til en person, som er prøveløsladt med vilkår, hvis overholdelse Kriminalforsorgen i Frihed skal føre tilsyn med.

Justitsministeriet har i ministeriets kommentarer til høringssvaret anført, at ministeriet ikke finder det hensigtsmæssigt at udvide bestemmelsen til også at omfatte prøveløsladte, som er underlagt tilsyn af Kriminalforsorgen i Frihed. Ministeriet henviser til, at afgrænsningen i kriminalloven efter ministeriets opfattelse bør være den samme som i den danske straffelov, som bygger på en betænkning fra Straffelovrådet.

Teknisk set vil der imidlertid – da der er tale om en selvstændig lov for Grønland, og ikke en ikraftsættelse for Grønland af straffeloven ved kongelig anordning – være mulighed for at imødekomme eventuelle ønsker fra Grønlands Selvstyres side om fravigelser i forhold til bestemmelser i straffeloven, også hvor sådanne ønsker ikke måtte være begrundet i særlige grønlandske forhold.

Lovudvalget konstaterer, at Straffelovrådet ikke har fundet grundlag for at udvide straffelovsbestemmelsen til også at omfatte personer, som er under tilsyn af kriminalforsorgen i frihed i medfør af vilkår i en betinget dom eller vilkår for prøveløsladelse. Rådet har således ikke fundet, at personer, der er på fri fod, men under tilsyn af kriminalforsorgen, kan sidestilles med personer, der er frihedsberøvet i en af kriminalforsorgens institutioner⁶.

Lovudvalget konstaterer imidlertid også, at en eventuel overtrædelse af vilkår i en betinget dom eller vilkår for prøveløsladelse alt efter omstændighederne vil kunne føre til frihedsberøvelse. Man kunne argumentere, at en ansat i kriminalforsorgen i frihed derved er givet en sådan magtposition i forhold til f.eks. en prøveløsladt, at der består en reel risiko for, at den ansatte ville være i stand til at misbruge sin stilling til at opnå seksuelle ydelser fra den prøveløsladte.

⁶ Straffelovrådets betænkning nr. 1534/2012, side 297.

For så vidt angår institutionsanbragte konstaterer Lovudvalget, at den foreslåede bestemmelse omfatter døgninstitutioner m.v. for børn og unge, psykiatriske afdelinger, døgninstitutioner for personer med vidtgående psykiske handicap og lignende institutioner.

Døgninstitutioner for personer med andre vidtgående handicap end vidtgående psykiske handicap er således ikke (eller i hvert fald ikke udtrykkeligt) omfattet af bestemmelsen.

Lovudvalget har i relation hertil noteret sig, at en bestemmelse, som også omfatter frivillige seksuelle forhold efter Straffelovrådets opfattelse bør begrænses til et kerneområde, hvor der generelt er et meget stærkt afhængighedsforhold mellem de ansatte og de anbragte i institutionen, og hvor den anbragte i kraft heraf er særligt svagt stillet⁷.

Man kunne her overveje, om ikke der også for så vidt angår anbragte på døgninstitutioner for personer med andre vidtgående handicap end vidtgående psykiske handicap generelt består et sådant meget stærkt afhængighedsforhold til institutionens ansatte.

Besiddelse af pornografiske billeder m.v. af 15-17 årige

Kriminallovens § 85, stk. 3, indeholder en undtagelse til forbuddet i § 85, stk. 2, mod besiddelse af pornografiske fotos eller film af personer under 18. Det er således ikke forbudt at besidde pornografiske billeder af en person, som er fyldt 15 år, hvis den pågældende har givet sit samtykke til besiddelsen.

Forslaget indebærer, at en præcisering af, at undtagelsen gælder for såvel fotos som film, og at et samtykke til enhver tid kan tilbagekaldes.

Hvis f.eks. en 17 årig pige giver sin kæreste et erotisk foto af hende selv, vil det således fortsat være lovligt for kæresten at modtage det, men hvis pigen senere fortryder, f.eks. i forbindelse med, at parret går fra hinanden, vil det ikke være lovligt for (eks-)kæresten at beholde billedet.

Optagelse af pornografiske billeder m.v. af personer under 18 år med henblik på salg eller anden udbredelse

Kriminallovens § 85, stk. 4, indeholder et forbud mod at optage pornografiske fotos, film eller lignende af en person under 18 år med henblik på salg eller anden udbredelse.

Forslaget indebærer en udvidelse af forbuddet, så det ikke kun gælder i tilfælde, hvor den, som optager sådanne fotos eller film, ved, at en person, som fotograferes eller filmes, er under 18 år, men også hvor vedkommende burde have erkendt det.

Prostitution

Kriminallovens § 81 forbyder at have sex med en person under 18 år mod betaling eller løfte om betaling, når kunden ved, at den pågældende er under 18, eller burde have erkendt det.

⁷ Straffelovrådets betænkning nr. 1534/2012, side 295.

Forslaget indebærer, at der indsættes en bestemmelse om medvirken hertil.

Kriminallovens § 83 (om rufferi) indeholder bl.a. et forbud mod at drive et bordel eller at udleje hotelværelser til prostitution.

Forslaget indebærer, at bestemmelsen gives en ny affattelse.

Det vil med den foreslåede bestemmelse fortsat være lovligt at prostituere sig, men – forenklet fremstillet – ulovligt at tjene penge på andres prostitution.

Forslaget indebærer navnlig, at rufferi vil omfatte ikke alene bordel-prostitution, men også barprostitution, escortprostitution og gadeprostitution.

De foreslåede bestemmelser vedrørende prostitution og rufferi kan næppe forventes at få nogen nævneværdig praktisk betydning, idet traditionel prostitution ikke er udbredt her i landet.

Seksuelt forhold til børn under 12 år

Kriminallovens § 77 omhandler voldtægt. Voldtægtsbestemmelsen omfatter det at tvinge nogen til sex ved hjælp af vold eller trusler om vold (§ 77, nr. 1), eller ved anden form for ulovlig tvang (§ 77, nr. 3). Voldtægtsbestemmelsen omfatter endvidere det (uden for ægteskab, jf. ovenfor) at påtvinge nogen en seksuel handling, hvis den pågældende befinder sig i en tilstand, hvor vedkommende er ude af stand til at modsætte sig handlingen (§ 77, nr. 2).

Kriminallovens § 79 indeholder et forbud mod at have sex med en person, som er under den seksuelle lavalder, det vil sige 15 år, forudsat at gerningsmanden vidste, at den pågældende var under 15, eller burde have erkendt det.

Forslaget indebærer, at voldtægtsbestemmelsen i kriminallovens § 77 udvides til at omfatte seksuelt forhold til børn under 12 år. I konsekvens heraf vil seksuelt forhold til børn under 12 år ikke længere være omfattet af kriminallovens § 79 om seksuelt forhold til børn.

Dette indebærer, at et seksuelt forhold til et barn under 12, vil blive kategoriseret som voldtægt, også i tilfælde, hvor der er tale om et frivilligt forhold.

Det fremgår af lovbemærkningerne til bestemmelsen, at hensigten er at indikere, at der er tale om en alvorlig forbrydelse på linje med voldtægt.

At lade en bestemmelse om voldtægt omfatte frivillige seksuelle forhold kan forekomme begrebsmæssigt ulogisk og vil i almindelig sprogbrug fremstå som en absurditet; en umulighed.

Det fremgår af Straffelovrådets betænkning, at rådet var opmærksom på, at dette forhold taler imod indførelsen af en sådan bestemmelse.

Straffelovrådet lagde imidlertid vægt på, at det efter rådets opfattelse generelt ikke vil være nødvendig [for en person over den kriminelle lavalder] at anvende vold eller trussel om vold for at opnå samleje med et barn under 12 år, idet et sådant samleje generelt vil kunne opnås i kraft af gerningsmandens fysiske eller psykiske overlegenhed.

Det fremgår dog også af betænkningen, at Straffelovrådet er opmærksom på, at der i praksis kan forekomme tilfælde, hvor et seksuelt forhold mellem f.eks. en 15-årig og et fysisk og psykisk tidligt udviklet barn på lige under 12 år vil kunne have en sådan frivillig og jævnbyrdig karakter, at det vil kunne forekomme mindre rimeligt at betegne forholdet som "voldtægt".

Straffelovrådet antager imidlertid, at sådanne forhold er sjældne.

Hvorvidt sådanne forhold også her i Grønland må antages at være sjældent forekommende foreligger ikke belyst. HBSC skolebørns-undersøgelser har imidlertid vist, at den seksuelle debutalder er betydeligt lavere i Grønland end i Danmark.

I en HBSC undersøgelse i Grønland fra 2006 angav hele 29 % (heraf 20 % af pigerne) at have haft seksuel debut som 13-årige. 16 % angav at have haft seksuel debut som 12 årige, mens 5 % angav at have haft seksuel debut som 11årige eller før denne alder.

Begrebsmæssige forenklinger og tilpasning af sprogligt utidssvarende formuleringer

Lovforslaget indebærer ud over de ovenfor beskrevne hovedelementer, at en række bestemmelser i kriminalloven affattes i et sprog, som er mere tidssvarende. Det gælder bl.a. kriminallovens § 93 om menneskehandel og kriminallovens § 84 om blufærdighedskrænkelser.

En række bestemmelser i kriminallovens kapitel om seksualforbrydelser omfatter (isoleret betragtet) kun seksuelle handlinger over for personer af modsat køn. Disse bestemmelser finder imidlertid tilsvarende anvendelse for handlinger over for personer af samme køn, i medfør af kriminallovens § 82. Forslaget indebærer, at § 82 ophæves, og at de pågældende bestemmelser fremover finder anvendelse på også seksuelle handlinger over for personer af samme køn. Det forudsættes, at begrebet "samleje" i kriminalloven fremover også omfatter anal samleje.

Ændring af retsplejeloven: Beskikkelse af bisidder for ofre for menneskehandel

Endelig foreslås det, at der i den grønlandske retsplejelov gives adgang til beskikkelse af en bisidder for forurettede i sager vedr. overtrædelse af kriminallovens § 93 om menneskehandel.

Bisidderen kan f.eks. være en medarbejder fra socialforvaltningen.

4. Lovudvalgets indstilling

EM 2018/19

LABU j.nr. 01.25.01/18EM-LABU-00019

Et enigt udvalg indstiller forslaget til **vedtagelse**.

Med disse bemærkninger overgiver Lovudvalget forslaget til 2. behandling.

Anders Olsen
Formand
Siumut

Sofia Geisler
Inuit Ataqatigiit

Justus Hansen
Demokraterne

Stine Egede
Inuit Ataqatigiit

Aleqa Hammond
Nunatta Qitornai

BILAG 1

Europarådets konvention om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug – Oversigt over konventionens indhold

Konventionens kapitel 1 (artikel 1-3) indeholder bl.a. bestemmelser om konventionens formål og definitioner. Det fremgår bl.a., at et ”barn” i konventionens forstand er en person under 18 år.

Kapitel 2 (artikel 4-9) indeholder bestemmelser om tiltag til forebyggelse af seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug af børn, herunder om uddannelse af børn og af personer, der har kontakt med børn i deres arbejde, og om børns deltagelse i relevante beslutningsprocesser mv.

Kapitel 3 (artikel 10) vedrører nationale tiltag for at sikre koordination og samarbejde i indsatsen for at beskytte børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug.

Kapitel 4 (artikel 11-14) vedrører støtte- og beskyttelsesforanstaltninger over for ofre for seksuel udnyttelse eller misbrug. Kapitel 4 forpligter staterne til bl.a. at sikre, at der sker underretning af de relevante myndigheder, når der er rimelig anledning til at tro, at et barn er offer for en forbrydelse, der er omfattet af konventionen. I tilfælde, hvor forældrene eller de personer, der tager sig af barnet, er involveret i forbrydelserne, forpligter kapitel 4 endvidere staterne til at sikre mulighed for, at gerningsmanden kan fjernes fra familien, og at ofret tilsvarende kan fjernes i en periode.

Kapitel 5 (artikel 15-17) indeholder bestemmelser om behandling af personer, der er dømt eller under efterforskning for forbrydelser omfattet af konventionen. Staterne skal også sikre behandling, der er tilpasset børn under den kriminelle lavalder, der begår seksuelle krænkelser.

Kapitel 6 (artikel 18-29) indeholder bestemmelser om straf.

Efter artikel 18 skal staterne kriminalisere forsætlige seksuelle aktiviteter med børn, som ikke har nået den mindstealder for seksuelle aktiviteter, som er fastsat i national ret (den seksuelle lavalder). Endvidere skal staterne bl.a. kriminalisere forsætlige tilfælde af seksuelle aktiviteter med børn, hvor der er gjort brug af tvang, magt eller trusler.

Konventionens artikel 19 stiller krav om, at staterne bl.a. skal kriminalisere den, der forsætligt rekrutterer eller tvinger et barn til prostitution, eller som tjener herpå, samt den, der forsætligt modtager seksuelle ydelser fra et barn, der er prostitueret.

Artikel 20 vedrører staternes forpligtelser til at kriminalisere børnepornografi. Efter bestemmelsen skal det bl.a. være strafbart at fremstille, besidde, sælge, eller på anden måde gøre børnepornografi tilgængeligt for andre. Der kan dog tages forbehold for kriminalisering af fremstilling og besiddelse af børnepornografi i tilfælde, som involverer børn, der har nået

den seksuelle lavalder, som er fastsat i national ret, hvis billederne fremstilles eller besiddes med deres samtykke og udelukkende til privat brug.

Endvidere skal det være strafbart forsætligt og ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi at skaffe sig adgang til børnepornografi. Stater, som ratificerer konventionen, har dog mulighed for at tage forbehold over for denne bestemmelse.

Konventionens artikel 21 forpligter staterne til at kriminalisere forskellige forhold vedrørende striptease-shows og andre former for pornografisk optræden, hvori der medvirker børn (d.v.s. personer under 18 år). Staterne skal således bl.a. kunne straffe den, der er tilskuer til en sådan optræden, eller som rekrutterer et barn til at deltage i en sådan optræden.

Konventionens artikel 22 forpligter staterne til at sikre, at det er strafbart forsætligt og med et seksuelt formål at få et barn, som ikke har nået den seksuelle lavalder, til at overvære seksuelle aktiviteter eller seksuelt misbrug.

Artikel 23 vedrører såkaldt grooming (d.v.s. at en voksen gennem kontakt via internettet får et barn under den seksuelle lavalder til at mødes med sig, for at opnå sex med barnet).

Efter artikel 27 forpligtes staterne til at sikre, at forbrydelser omfattet af konventionen bliver mødt med sanktioner, der er effektive, som står i rimeligt forhold til overtrædelsen, og som har en afskrækkende virkning, når forbrydelsens alvor tages i betragtning.

I kapitel 7 (artiklerne 30-36) er fastsat en række bestemmelser om efterforskning og retsforfølgning af sager om seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug af børn. Kapitlet indeholder bl.a. regler om forældelse af strafansvar og om videoafhøring af børn i visse sager.

Efter konventionens artikel 33 forpligtes staterne til at sikre, at forældelsesfristen for bl.a. tilfælde af seksuelt misbrug af børn, børneprostitution, rekruttering af børn til pornografiske optrædener og fremstilling af børnepornografisk materiale gør det muligt at indlede retsforfølgning, efter at ofret er blevet myndigt. Endvidere skal fristen stå i rimeligt forhold til grovheden af den forbrydelse, der er tale om.

Kapitel 8 (artikel 37) indeholder regler om indsamling og opbevaring af nationale data om sædelighedsforbrydere.

Kapitel 9 (artikel 38) vedrører staternes samarbejde om bl.a. forebyggelse af seksuelt misbrug mv., beskyttelse af og hjælp til ofre og efterforskning af forbrydelser omfattet af konventionen.

Kapitel 10 (artikel 39-41) indeholder bestemmelser om overvågningsmekanismer i henhold til konventionen.

Kapitel 11 (artikel 42-43) indeholder bestemmelser om forholdet til andre konventioner.

Kapitel 12 (artikel 44) indeholder bestemmelser om proceduren i forbindelse med ændringer af konventionen.

Kapitel 13 (artikel 45-50) indeholder konventionens afsluttende bestemmelser.